

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 173.

Tiende Session.

43de Møde.

Tirsdagen den 1ste Decbr. Aften Kl. 7.

(Fortsat.)

L. C. Larsen (fortsat): Naar man først kommer til at tage et Stykke af Frederiksberg ind under Kjøbenhavn, vil det vise sig, at det Rigtigste vil være, at hele Frederiksberg og Falconeeralleen indlemmes i Kjøbenhavn. Uagtet jeg er af den Formening, at dette bør skee, kan jeg dog ikke andet end ønske, at denne Lov maa blive fremmet; thi jeg anseer det for at være et nyttigt Middel til at opnaae dette Diemed. Saalænge Communalbestyrelsen er saaledes sammensat, som den er for Frederiksberg og Hvidovre, kan det ikke tænkes, at der vil kunne opnaaes nogen Overenskomst imellem denne og den kjøbenhavnske Communalbestyrelse, enten om en deelvis Sammenslutning eller det Heles Indlemmelse i Kjøbenhavn. Naar derimod Frederiksberg bliver udsondret fra Hvidovre og faaer en Communalbestyrelse, beregnet for Frederiksbergs Interesser, saa vil den have Diet aabent for den Fordeel, der kan vindes ved at træde i nærmere Forbindelse med Kjøbenhavn.

Indenrigsministeren: Jeg vil ikke gaae saa vidt, som den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Brøgen Dahl), naar han yttrede, at en Jurisdictionsforandring ikke kunde skee, med mindre den største Deel er enig derom. Det troer jeg ikke, man kan anerkende som den ledende Grundsatning ved saadanne Spørgsmaals Afgjørelse. Jeg troer, Forholdet kan stille sig saaledes, at

man bliver nødt til at foreslaae Stigt, skjøndt de Paagældende ere imod det, maaskee nærmest af eenfaldige Hensyn; men paa den anden Side vil jeg endnu ikke i nærværende Tilfælde tilraade en saadan tvungen Jurisdictionsforandring, førend det har viist sig, om den Vel, som Vedkommende selv ønske at faae ind paa, kan i det Mindste foreløbig føre til det samme Resultat. Dersom det skulde vise sig, at man selv om denne Lov gennemføres, dog ikke paa fornuftig Maade vil kunne ordne paatrængende Spørgsmaal, med hvis Ordning der maa være en Samvirken imellem Communalbestyrelsen i Kjøbenhavn og de tilstødende Sogne, saa vil der være Grund for Lovgivningsmagten til at stride ind, hvad enten Paagældende ønske det eller ikke. Jeg kan forsikre det ærede Thing, at det ved flere saadanne Forholds Ordning er megt magtpaaliggende, at man ikke skyder denne Sag bort; det er ubilligt, om man af saadanne almindelige Betragtninger, som ere gjorte gjældende af den ærede Rigsdagsmand fra Dpense (Schovelin), vil skyde den Sag fra sig, som kunde føre til et Resultat. Det ærede Thing kan muligt gjøre det Spørgsmaal, hvorfor Regeringen da ikke selv er fremkommen med dette Lovforslag i saa Henseende. Denne Indvending kunde maaskee gjøres imod mig, hvorfor jeg nu understøtter denne Sag, da jeg ikke selv har bragt den frem. Jeg skal dertil svare, at det efterhaanden af forskjellige administrative Sager er fremgaaet, at det med Ministeriets bedste Villie var umuligt at fremkalde en god Ordning; men det var da for sigdigt til, at jeg i Nar kunde forberede et Lovforslag. Naar et saadant skulde forberedes, maatte der nødvendigvis have fundet For